TRINITAS

ISBN 973-9272-35-5

Neamurile toate laudă-ngropării tale, Fecioară, cântă.

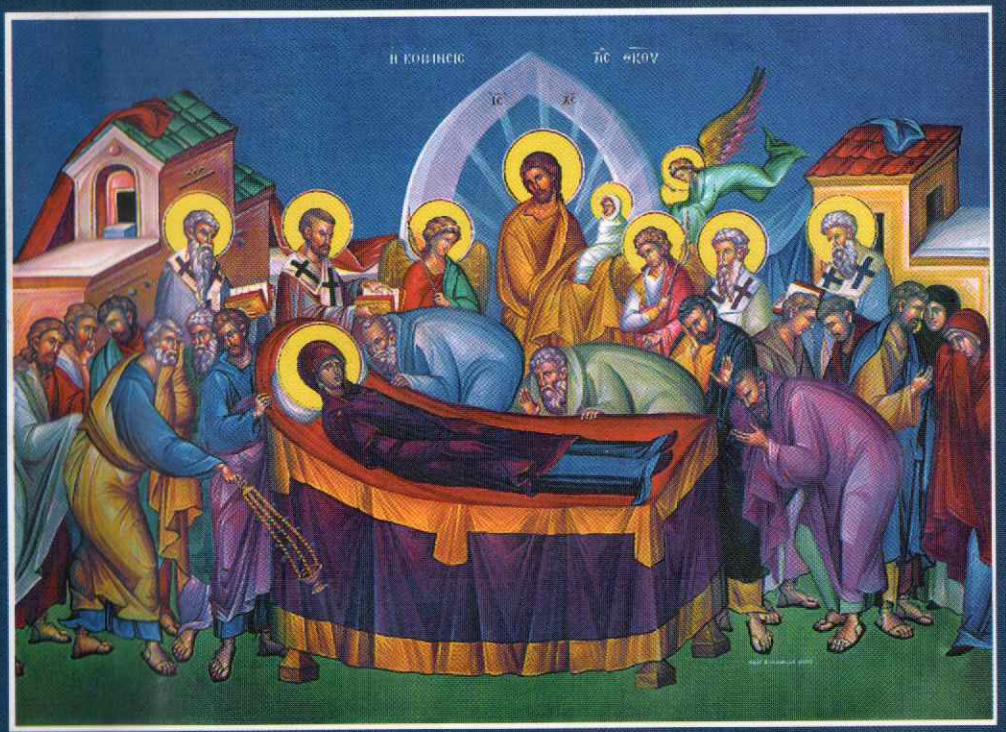

PROHODUL MAICII DOMNULUI

Redactor: Pr. Mihail A. Ungureanu
Tehnoredactor: Cătălina Albina

Tiparul executat la
Tipografia Mitropolitană TRINITAS
Mănăstirea Golia, str. Cuza Vodă nr. 51
6600 - Iași

PROHODUL MAICII DOMNULUI

Tipărită cu binecuvântarea
I.P.S. Daniel
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei

TRINITAS

IAȘI, 1999

TRINITAS, 1999
ISBN 973-9272-35-5

La Editura TRINITAS au mai apărut:

- **Acatistul Preasfintei Treimi**
- **Viața Mariei Egipteanca**
- **Viața Cuviosului Paisie de la Neamț**
  (mss. 154 din Biblioteca Mănăstirii Neamț)
- Sfântul Ioan Iacob Hozevitul - **Dor de pustie, dor de cer**
- Gh. Macarie - **Între literatură și artele plastice**
- I.P.S. Damaskinos Papandreou - **Biserică, societate, lume - Sfântul și marele Sinod al Ortodoxiei**
- Arhim. Ioanichie Bălan - **Convorbiri duhovnicești cu teologi ortodocși din străinătate**
- Nichifor Crainic - **Sfințenia - împlinirea umanului** (curs de mistică ortodoxă)
- I.P.S. Daniel, Acad. Virgil Cândea, Pr. Elia Citterio etc. - **Românii în reînnoirea isihastă** (volum închinat Cuviosului Paisie de la Neamț)
- Arhim. Ilie Cleopa - **Urcuș spre înviere** (predici)
- Vasile Filip - **Tropare**
- **Acatistul Maicii Domnului "Izbăvitoarea"**
- **Deniile din Postul Mare**
- **Canonul cel Mare al Sf. Andrei Criteanul**
- Arhim. Ioanichie Bălan - **Viața Părintelui Cleopa**

Răspunsuri la ectenia mică
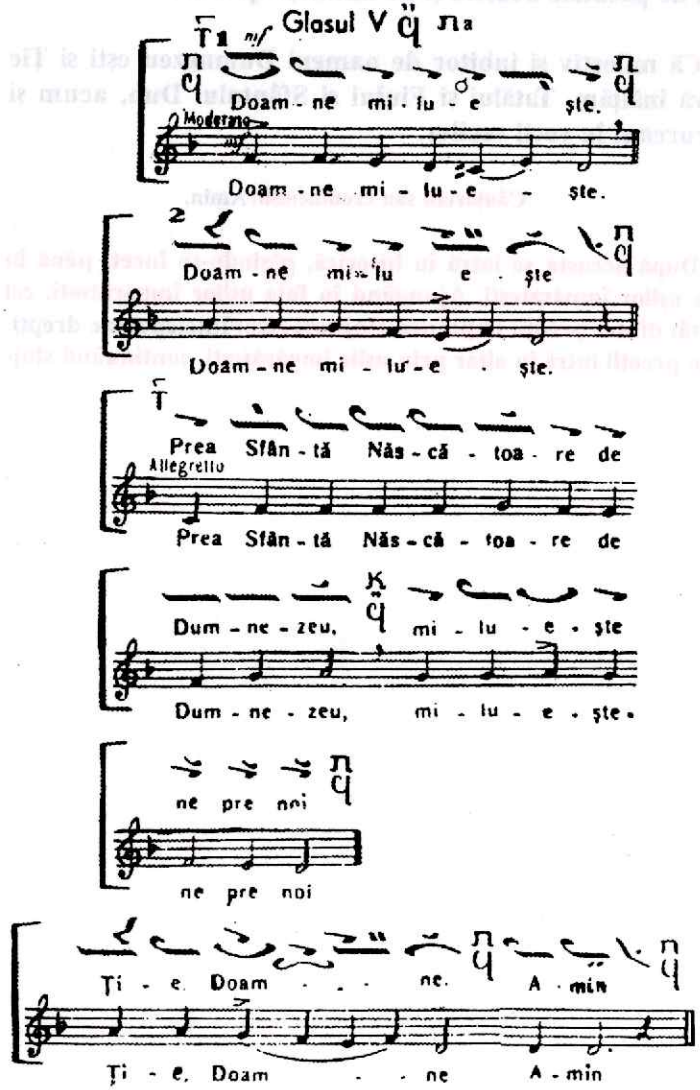
Glasul V
Doam - ne mi - lu - e ște.
Moderato
Doam - ne mi - lu - e ște.
Doam - ne mi - lu - e ște
Doam - ne mi - lu - e ște.
Prea Sfân - tă Năs - că - toa - re de
Allegretto
Prea Sfân - tă Năs - că - toa - re de
Dum - ne - zeu, mi - lu - e - ște
Dum - ne - zeu, mi - lu - e - ște.
ne pre noi
ne pre noi
Ți - e, Doam - - - ne. A - min
Ți - e, Doam - - ne A - min

Cuvânt înainte

Prohodul Maicii Domnului este o slujbă de cinstire a morții și mutării la viața veșnică a Maicii Domnului, care se cântă în ajunul sărbătorii Adormirii Maicii Domnului (14 spre 15 august). Această slujbă a fost compusă după modelul Prohodului Domnului, care se cântă în Sfânta și Marea Vineri.

Pe lângă bogăția imnografică pe care o conține, slujba Prohodului Maicii Domnului are și o teologie adâncă, exprimată în cuvinte ușor de înțeles, sub formă de poezie liturgică.

Ceea ce reținem în mod deosebit din punct de vedere teologic în această slujbă este puternica legătură spirituală între taina lui Hristos și taina Fecioarei Maria. Iar această legătură nu se mărginește doar la taina nașterii lui Hristos din Fecioara Maria, ci cuprinde și felul în care Ortodoxia leagă taina morții și mutării la viața veșnică a Maicii Domnului de taina morții și învierii lui Hristos:

"În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și-a vieții Maică-acum intră în mormânt
Și se mută la viața cea de sus." (Starea I, 1)

În plus, atât troparul sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, cât și icoana ortodoxă a acestei sărbători arată legătura interioară între taina fecioriei Maicii Domnului în timpul nașterii lui Hristos și taina morții Maicii Domnului, care trece prin

moarte și se mută la viața veșnică, rămânând în același timp pururea prezentă în Biserică, prin rugăciunile ei, pentru că și Hristos-Domnul, Cel mort și înviat, rămâne pururea prezent în Biserica Sa până la sfârșitul veacurilor, chiar și după înălțarea Sa cu trupul la cer (Matei 28,20).

Aceasta arată că Maica Domnului nu poate fi despărțită de Fiul niciodată. Taina ei este taina Lui. Cinstirea ei se face pentru că El, Hristos, este Fiul ei. Când a venit Hristos în lumea aceasta, S-a sălășluit în smerenia naturii umane a Fecioarei Maria. Când Maica Domnului se mută în lumea cerească ea se odihnește în slava Fiului ei. Ea este ființa umană smerită și binecuvântată din care Dumnezeu-Cuvântul S-a întrupat, devenind Om. Ea a purtat pe brațe pe Hristos-Pruncul și L-a arătat lumii. De aceea, ea este icoana Bisericii, care poartă în ea pe Hristos și-L arată lumii, prin Evanghelie, prin Sfintele Taine și prin sfințenia vieții.

În icoana ortodoxă a Maicii Domnului cu Pruncul în brațe care se află pe catapeteasmă în Biserică, în partea dreaptă a icoanei Mântuitorului, Maica Domnului poartă pe Hristos pe brațul ei stâng, iar cu brațul drept îl arată lumii. În icoana Adormirii Maicii Domnului (a se vedea coperta acestei cărți), icoană care se pictează în general în paralel cu catapeteasma, deasupra ușii de intrare în Biserică, Hristos-Domnul poartă acum pe brațele Sale sufletul Maicii Domnului și se uită cu dumnezeiască iubire și respect spre trupul ei care trece prin moarte pentru a se muta și odihni în sfințenia vieții veșnice. Îngeri și apostoli, evangheliști și rude apropiate, cu cântări de tânguire și laudă, cinstesc taina morții prin care trece Maica Vieții.

Iar troparul Adormirii Maicii Domnului tâlcuiește în cuvinte ceea ce icoana Adormirii Maicii Domnului exprimă în culori:

pe mare, departe, și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă față de păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții sau credincioșii: Amin.

După aceasta se intră în biserică, pășindu-se încet, până în fața ușilor împărătești. Ajungând în fața ușilor împărătești, cel dintâi dintre preoții împreună slujitori zice: Înțelepciune drepți, apoi preoții intră în altar prin ușile împărătești continuând slujba.

La a patra oprire

Ajungând în fața intrării în biserică, preotul sau diaconul rostește ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...

Cântăreții și credincioșii: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstita biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Încă ne rugăm și pentru dreptmăritorii creștini.

Încă ne rugăm ca să se păzească lăcașul acesta, orașul (satul) acesta, țara aceasta și toate orașele și satele: de ciumă, de foamete, de cutremur, de potop, de foc de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze și să împrăștie toată mânia, care se pornește asupra noastră, și să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră și să ne miluiască pe noi.

Ecfonis:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt

"Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica vieții și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre".

În Ortodoxie, Maica Domnului, înainte de a se muta cu trupul la cer, trece prin moarte. De aceea, sărbătoarea ei din 15 august se numește "Adormirea Maicii Domnului", nu "Înălțarea la cer cu trupul a Maicii Domnului". Ea trece prin moarte și apoi se mută la cer, fiindcă este Maica lui Hristos, Cel Care a murit si a înviat din morți, pentru ca toți cei ce mor în Adam să învieze în Hristos (1 Corinteni 15,22). Prin însuși faptul că Maica Domnului trece prin moarte și apoi se mută la cer, ea rămâne icoana Bisericii purtătoare a tainei lui Hristos, prin care lumea se mută de la moarte la Viață.

De asemenea, e plin de înțelesuri duhovnicești și faptul că sărbătoarea Maicii Domnului a fost fixată în calendar în ultima lună a anului bisericesc (august), căci marile sărbători din această lună sunt icoane ale tainei Bisericii, ale mutării omului credincios de la viața trecătoare, pământească, la viața netrecătoare, cerească.

În ziua a șasea a lunii lui august, serbăm Schimbarea la față a Mântuitorului Hristos, sărbătoare care ne arată slava veșnică a Împărăției cerurilor, slavă ce s-a arătat pe fața și pe veșmintele lui Hristos - Noul Adam, El Care a mântuit pe Adam, făptura creată de Dumnezeu în ziua a șasea de la începutul lumii.

Nouă zile mai târziu, la 15 august, Biserica Ortodoxă cinstește Adormirea și Mutarea la cer a Maicii Domnului care este mai cinstită decât cele nouă cete îngerești, tocmai pentru că ea este Maica lui Hristos-Dumnezeu, Domnul puterilor cerești. Astfel, mutarea de la moarte la Viață este intrare în slava lui Hristos Cel înviat din morți, slavă care se va arăta lumii întregi la a doua venire a Mântuitorului Hristos (Matei 25, 31).

În 29 august este pomenită Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul, adică mutarea lui la viața veșnică. De ce? Pentru că la sfârșitul lumii, când va veni Hristos-Domnul să judece vii și morții, Maica Domnului și Sfântul Ioan Botezătorul vor mijloci pentru mântuirea credincioșilor. Icoana ortodoxă a judecății din urmă, numită și *Deisis*, exprimă în culori ceea ce exprimă în cuvinte cele trei sărbători mari din ultima lună a anului bisericesc: Hristos Judecătorul, având în dreapta pe Maica Domnului și în stânga Sa pe Sfântul Ioan Botezătorul.

Iată de ce, cinstirea sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, prin post și rugăciune de două săptămâni și citirea Prohodului Maicii Domnului de către credincioșii ortodocși este o trăire adâncă a însăși tainei mântuirii noastre în Hristos, o pregustare a arvunei puterii cerești dăruită de Dumnezeu prin rugăciunile Maicii Domnului care ne schimbă viața în lumină și ne dă tărie să biruim păcatul și patimile, să căutăm sfințenia și să dorim învierea sufletelor și a trupurilor noastre din robia morții.

Binecuvântăm publicarea acestei cărți în Editura TRINITAS și rugăm pe Maica Domnului să dăruiască, prin mijlocirile ei către Hristos-Domnul, sănătate și bucurie, ajutor și mântuire tuturor celor care vor folosi, cu evlavie și credință, această carte plină de cântări de laudă și rugăciuni către Maica Vieții.

† DANIEL

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Mănăstirea "Sf. Pantelimon" Lacul Sărat, iulie 1999

dinainte adormiți părinți și frați ai noștri, dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții sau credincioșii: Amin.

La a treia oprire

Ajungând cu Sfântul Epitaf în partea de miazănoapte a bisericii, preotul sau diaconul, cădind, zice:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...

Cântăreții și credincioșii: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Încă ne rugăm și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții și credincioșii: Amin.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții și credincioșii: Amin.

DOAMNE MILUIEȘTE

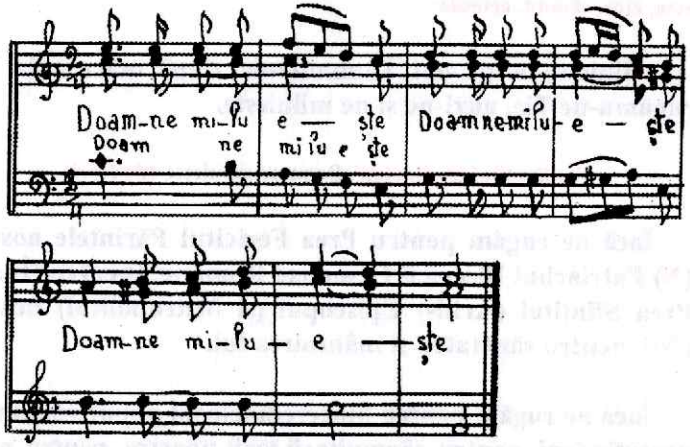

La a doua oprire

Ajungând cu Sfântul Epitaf în dreptul Sfântului Altar, preotul sau diaconul, cădind, zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...

Cântăreții și credincioșii: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului lăcașului acestuia și pentru cei mai

PROHODUL MAICII DOMNULUI

Prohodul cu cântările de înmormântare ale Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria se cântă la privegherea din seara de 14 spre 15 august, în jurul epitafului sau icoanei Maicii Domnului.

Epitaful, iar dacă nu este epitaf, icoana Maicii Domnului, se aduce din Sfântul Altar și se așază pe o masă în mijlocul bisericii, sub policandru, sau puțin mai spre ușă, după Slava Stihoavnei Vecerniei celei mici, întocmai cu aceeași rânduială cu care se scoate epitaful Domnului în sfânta și marea Vineri a Săptămânii Patimilor. Iar la Utrenie, după cea din urmă Sedealnă, se trag clopotele, se aprind toate luminile din policandru și din sfeșnice, protosul ia Sfânta Evanghelie, preoții sfintele cruci și diaconii cădelnițele și toți, cu făclii aprinse, ies doi câte doi din Sfântul Altar, prin Ușile Împărătești, purtând două sfeșnice, înaintează până în mijlocul bisericii cântând troparul praznicului și pun Sfânta Evanghelie și Crucile pe masa pe care se află epitaful sau icoana Maicii Domnului. Apoi protosul cădește masa împrejur de trei ori și îndată începe să cânte prohodul.

TROPARUL

Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre.

STAREA ÎNTÂI

1. **În mormânt, Viață,**
   Pus ai fost , Hristoase,
   Și-a vieții Maică-acum intră în mormânt,
   Și se mută la viața cea de sus.

2. **Tu născând Viața,**
   Pe a tot-Dumnezeu
   Și viața, Prea Curată schimbând-o
   La viața cea de sus te-ai și mutat.

3. **Te mărim pe tine,**
   Maică Prea Curată,
   Și-adormirea ta cinstim prăznuind-o
   Cu solirea-ți pururea fiind păziți.

4. **Fericimu-te toți,**
   O Prea Sfântă Maică,
   Închinându-ne cinstitei tale mutări,
   Cea de care îngerii s-au minunat.

La prima oprire

Când preoții ajung în partea de miazăzi a bisericii se opresc și împreună cu ei toți credincioșii, iar unul dintre preoți sau diaconul, dacă este, zice, cădind, ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cântăreții și credincioșii: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice.

Încă ne rugăm și pentru toți dreptmăritorii creștini.

SFINTE DUMNEZEULE
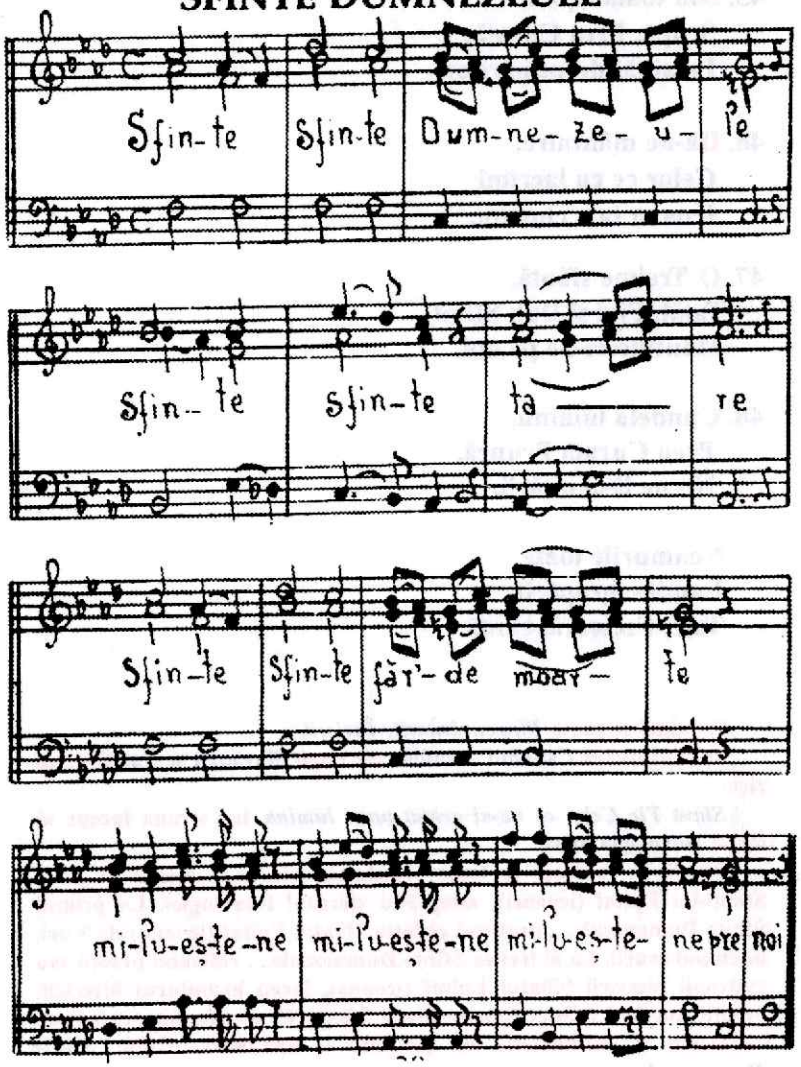
5. Te mărim pe tine,
Maică a lui Hristos,
Care fără prihănire ai zămislit,
Și a ta mutare toți o preamărim.

6. Fericimu-te toți,
Maică a lui Hristos,
Care pe noul Adam lumii L-ai născut
Și adormirea-ți cu credință o cinstim.

7. Te mărim, Fecioară,
De-a pururi cinstită
Și icoanei tale sfinte ne închinăm,
Ca la oglindirea sfântului tău chip.

8. Fericimu-te toți,
Maică a lui Hristos,
Ca pe rugătoarea pururea pentru noi
Și ca pe o solitoare pentru toți.

9. Fericiților tăi
Părinți străluciți,
Tu prea fericită fiică lor te-ai făcut
Și pe toate neamurile ai întrecut.

10. Prea cucernici preoți
Și popor credincios
Cu smerenie cădem la sicriul tău,
Prea Curată Maica lui Emanuel.

11. Mulțimea de pustnici,
Cete de cuvioși,
O voi tineri și fecioare, cu cei bătrâni
Cântați adormirea Prea Curatei Maici.

12. O voi domni ai lumii
Lăudați toți acum,
Strămutarea Împărătesei cerurilor,
Ce-a născut pe Împăratul tuturor.

13. Cine dar va spune
Marea bucurie
Ce-a cuprins pe Maica Domnului Iisus
Când i s-a vestit mutarea ei la cer?

14. Suind Prea Curata
Muntele Eleon
Și în mână de la Înger floare luând
Către Cel născut din ea se închina.

15. A muntelui saduri
Ție ți se-nchinau,
Prea Curată, văzând ramura de finic,
Ca la Maica Celui Atotziditor.

16. Glasul Celui de sus
Fără veste-a grăit
De mutarea ta iubitului ucenic,
În Efes fiind cu slujba lui Hristos.

45. Din toată ispita,
Scapă, Prea Curată,
Pe ai tăi dreptmăritori.

46. Dă-ne mântuire,
Celor ce cu lacrimi
Icoana ta o cinstim.

47. O Treime sfântă,
Tatăl, Fiul și Duh Sfânt
Mântuiește-ne pe noi.

48. Candela luminii,
Prea Curată Pruncă,
Nu ne lăsa uitării.

Neamurile toate
Laudă-ngropării
Tale, Fecioară, cântă.

Si îndată se cântă *Binecuvântările Învierii.*
Apoi urmează Canonul, Laudele, iar după Slavă...Și acum... preotul zice:

Slavă Ție Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. **Iar strana începe să cânte Doxologia mare.**

Preoții se îmbracă în toate veșmintele, vin și se așează în jurul Sfântului Epitaf (icoanei), așteptând sfârșitul Doxologiei. La primul Sfinte Dumnezeule..., protosul cădește Sfântul Epitaf (icoana) de 3 ori, în chipul crucii. La al treilea Sfinte Dumnezeule..., ridicând preoții sau epitropii bisericii Sfântul Epitaf (icoana), încep înconjurul bisericii, preoții purtând Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. În tot acest timp cântăreții și credincioșii, cu prapore și lumânări, cântă: Sfinte Dumnezeule...

37. Limbi, popoare, neamuri,
Îngropați cu frică
Pe Solitoarea voastră.

38. Îngerii te cântă,
Maică și Fecioară,
Întru a ta mutare.

39. Se întărâtară
În zadar Iudeii
Asupra ta, Fecioară.

40. Gânduri pângărite,
Cugetat-au, Doamnă,
Asupra trupului tău.

41. Prea Sfântă Fecioară,
A Domnului Maică,
Pe cântăreți mângâie-i!

42. Sfântă Prunc㠂, Maică,
Roagă pe al tău Fiu
Pentru toți care-ți cântă.

43. Robilor ce-ți cântă,
Cere mântuire
De la Hristos Cuvântul.

44. Din toată nevoia
Scapă, Prea Curată,
Pe ai tăi dreptcinstitori.

17. Mergi la Ghetsimani
Iute și prea degrab,
Căci se mută Maica Domnului sus la cer,
Făcând cea de pe pământ mutare-a sa.

18. O minuni străine,
Mari și dumnezeiești,
Cum de nori pe sus, Curată s-aduseră
La înmormântarea ta Apostolii!

19. Venind de la margini
Ceata de Ucenici
Minunat de nori purtatu-s-a prin văzduh
Ca să-ngroape trupul Maicii lui Hristos.

20. De la margini vine
Ceata de Ucenici,
Ca să-ngroape în mormânt trupul tău,
Cea mutată negrăit de pe pământ.

21. De la ale lumii
Margini pân-la margini,
Adunându-se soborul apostolesc,
Pe Cea fără de prihană preamăresc.

22. Coruri de Arhangheli
Și de Îngeri cete
Adunându-se la sfântă mutarea ta,
Te măresc în cântări, spăimântându-se.

23. Stăpânul ca Fiu
Dând haruri Maicii Sale,
Din cerești le lăcașuri S-a pogorât,
Ca pe-al Maicii Sale duh să-l poarte sus.

24. La a ta curată,
Cinstită-ngropare,
A venit întreg soborul cel îngeresc,
Iară ceata de Apostoli te plângea.

25. Minune străină-i
Să privești și să vezi
Pe Dumnezeu ca un om priimind în mâini
Sufletul a Prea Curatei Sale Maici.

26. Ceea ce suit-ai
La lăcașuri cerești
Nu lipsi, Stăpâna noastră, privind spre noi,
Spre cei ce cu drag cinstim mutarea ta.

27. Înălțând Fecioara
Mâinile sale-n sus,
Credincioșii toți se roagă a fi păziți
Prin mutarea ei la Fiul său iubit.

28. Mori acum și te duci
La viața de sus,
Ci să nu ne părăsești pe noi, robii tăi,

29. La cerești lăcașuri,
Te-ai mutat cu totul
De jos, Fecioară Maică.

30. Frică ia mulțimea,
De cinstita-ți moarte
Trupească, Prea Curată.

31. Cete credincioase,
Mărescu-ți, Fecioară,
Slăvita-ți adormire.

32. Vie ești și-n moarte,
Fără de sămânță
Născând Viața lumii.

33. Soarele cel mare
Te-a luat la Sine,
Norule cel ușurel.

34. Din părți depărtate,
Corul de Apostoli
S-a strâns să cânte ție.

35. Cetele de Îngeri,
Coruri de Apostoli
Mărescu-te, Fecioară.

36. Pe cei care-ți cântă
Și veghează Doamnă,
La patul tău, păzește-i.

21. Lumii mântuire,
Stăpână, arată
Întru a ta mutare.

22. De finic mlădițe,
Ca lui Hristos, Maică,
Ție acum aduc.

23. Din a lumii margini,
Cei trimiși la tine
Ce-adunară Maică.

24. Către a Sa Maică,
Astăzi de la ceruri
S-a pogorât Stăpânul.

25. Astăzi lumea toată,
S-a sfințit cu totul
Prin sfânta-ți adormire.

26. Astăzi, dar, Fecioara
Și Maica Vieții,
Sus, către ceruri s-a dus.

27. Mă spăimânt, Fecioară,
Petru striga ție,
Când stai întinsă moartă.

28. Mă spăimânt, Fecioară,
Văzându-te-ntinsă
Pe pat, strigat-a Pavel.

Veșnic trează Rugătoare pentru toți.

29. Minune prea mare
Este a se vedea,
Cum cea care Viața lumii născu
Morții cei firești părtașă s-a făcut.

30. Prunc fiind Iisus,
Fiul Celui de sus,
Se purta de prea curatele tale mâini,
Iar acum El poartă-n mâini sufletul tău.

31. Ucenice Petre
Și ceilalți ucenici,
Bun rămas de despărțire cuvântând,
A cânta începeți Maicii Domnului.

32. Fericimu-te toți,
Maică Prea Curată,
Și mutarea-ți prăznuind, cu toți te cinstim,
Căci te-ai dus de pe pământ la cei de sus.

33. Mutatu-te-ai de jos
La viața de sus,
Iară oștile de Îngeri s-au spăimântat,
Când sufletul Tatălui ceresc ți-ai dat.

34. Dușmanii tăi,
Cei prea înșelători,
Vrând să ardă trupul tău ca niște păgâni,
S-au orbit de dreapta Celui Prea Înalt.

35. Sabie grozavă
Cu tăierea sclipi
Împotriva celui singur semeț pornit
Spre curata Maică a lui Dumnezeu.

36. Nemernicul patul
Vrând a-ți surpa,
Nevăzut a pătimit tăierea de mâini
Ce necugetat au atins patul tău.

37. A cerești lor oști,
Dulci cântări și frumos
Potrivite s-auzeau de toți ce erau
Privind adormirea Maicii Domnului.

38. Ceea ce născut-ai
Pe Hristos Viața,
Spune dară cum de moarte te-mpărtășești?
O cunoaște numai Cel născut al tău.

39. Prea Curată Maică,
Prea cinstită Sfântă,
După strălucit-acum adormirea ta,
Apără pe cei ce cred întru Hristos.

40. Pe cei ce mutarea-ți
Credincios prăznuiesc,
Tu-i acoperă și-i apără de nevoi,
Prea Curată totdeauna rămânând.

13. La cerești lăcașuri
Acum mergând Maică
Pe cei ce-ți cântă scapă-i.

14. Cetele slăvite
Trecând pe Fecioara
La cer au preaslăvit-o.

15. Prea Curată Maică,
Te fericim astăzi
Cu ai tăi sfinți născători.

16. Tu născând Viața,
Prea Curată, cum mori
Biruind legea firii?

17. O minuni străine,
Ziditorul cum ia
Al Maicii Sale suflet!

18. S-alergăm îndată
La groapa Prea Sfintei
Și dobândi-vom milă.

19. Bucură-se totul
De a ta prea sfântă
Și cerească mutare.

20. Cerul și pământul
Cântec de mutare
Glăsuiesc Prea Curatei.

5. Ceată de Apostoli
Alergați cu râvnă
La îngroparea Maicii!

6. Ceata de Apostoli
A venit din margini
Să-ngroape pe Fecioara.

7. Fricos te-mpresoară
Cetele de Îngeri
La prea slăvita-ți moarte.

8. Cu sobor de Îngeri
Se pogoară Fiul
Să ia al Maicii lui duh.

9. Deși mori, Fecioară,
Dar te-nalți la ceruri,
La prea iubitul tău Fiu.

10. Preoți lăudați toți
Pe-a Domnului Maică
Ce în cer se strămută.

11. Laudă din ceruri,
Să se glăsuiască
La adormirea Maicii.

12. Satul Ghetsimani
Slăvește mormântul
De-a pururea Fecioarei.

41. Din grele primejdii
Și de limbi viclene
Scapi pe cei ce cânt-acum adormirea ta,
Prea cinstită Rugătoare a tuturor.

42. Către Domnul
Te avem ajutor
Prea Curată Născătoare de Dumnezeu,
Ca Tu din primejdii să ne izbăvești.

43. Înainte îți stăm,
Maica lui Dumnezeu,
Pomenirea ta din inimă lăudând,
Cântări sfinte noi acum îți închinăm.

44. Însuflețite Cer
Ce-ai primit pe Domnul,
La cereasca locuință te-ai ridicat
Și pe lumea cea de sus ai luminat.

45. Cei ce cu dorința
Săvârșim, Prea Sfântă,
Maică și Fecioară, astăzi mutarea ta,
Izbăviți să fim de patimi ne rugăm.

46. Proorocul David,
Strunindu-și lăuta,
Te mărește Prea Curată, cântându-te
Și-adormirea ta cu drag vestind-o.

47. Credincioase cete
Cântă chivotului
Împletite glasuri de cerești cântări
Celei duse la odihna cea de sus.

48. Ție ce născut-ai
Pe Hristos Viața,
Cu credință îți cântăm și te prea cinstim
Și mutarea ta, Fecioară, o mărim.

49. Mulțime de oameni
Laudă pe Pruncă,
Mărind, Prea Curată, și adormirea ta
Cea cântată de soborul îngeresc.

50. Pe toți credincioșii
Din nevoi Scăpare,
Miluiește, Născătoare de Dumnezeu,
Că îți cântă astăzi adormirea ta.

51. Proorocii cândva,
Prea Curată, vestind
Adormirea ta, Fecioară, o au văzut
Și mulțimi de Îngeri o au lăudat.

52. Într-a morții umbră
Se îngroapă acum
Ceea ce născu Viața, mutându-se
De la noi la Tronul cel veșnic de sus.

Urmează ectenia mică și ecfonisul:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru, Cel ce Te odihnești pe scaunul slavei cel de heruvimi și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău fără de început și Preasfântului și de bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preoții cântă începutul stării a treia: *Neamurile toate...* iar al treilea dintre preoți cădește ca la începutul celorlalte stări.

STAREA A TREIA

1. Neamurile toate
Laudă-ngropării
Tale, Fecioară, cântă.

2. Neamurile toate
Fe fericesc, Doamnă,
Că ești lui Hristos Maică.

3. Neamurile toate
Te fericesc Maică,
Cu daruri dăruită.

4. Limbile pe tine
Te fericesc, sfântă,
A lui Dumnezeu Maică.

59. Cete îngerești,
Oameni și făptura toată,
Laude ți-aduc, o Maică, toți la un loc,
Că Tu mai presus de orice fire ești.

60. Strajă tare fii
Celor ce te laudă, Curată,
Împotriva bântuielilor dușmănești
A văzuților și nevăzuților vrăjmași.

61. Întru rugăciuni
Pe Fecioara, Maica Ta, primește-o,
Iisuse, ca pe-o caldă solitoare,
Iar pe noi, ca un bun, mântuiește-ne.

62. Pe Cel ne-nceput
Împreună cu Fiul mărescu-L
Și pe Duhul, în trei Fețe un Dumnezeu
Cel ce este Ziditorul tuturor.

63. Lucru minunat
Ești cu totul fără de prihană,
Căci mormântu-ți tuturor credincioșilor
Se arată rai prea înțelegător.

Cuvine-se, dar,
Ca să te mărim, Fecioară Maică,
Mai cinstită fiind și mai mărită mult
Decât toate cetele cele de sus.

53. Certați cu Dumnezeu
Fiind, ne-am împăcat
Întru tine, Născătoare de Dumnezeu,
Deci Fecioară adormirea ta mărim.

54. Pe-a lumii, Stăpână
Prea Curată primind,
Strălucit ca să se-ncuie-n mormânt acum,
O tu sat Ghetsimani, te bucură!

55. Mult dumnezeiescul
David s-a bucurat,
Psalmi cântând scularii tale celei din morți,
O, Tu al lui Dumnezeu sicriu sfințit!

56. Săvârșim toți astăzi
Ducerea de la noi
A Maicii Cuvântului, curățindu-ne
Mintea, inima, trupul și sufletul.

57. A Domnului Maică,
Pe cei drept-măritori
Care cinste dau mutării tale fă-i tari
Împotriva luptătorilor vrăjmași.

58. Dar cum mori, Fecioară,
Care Viață-ai dat,
Ca și oamenii firești supunându-te
Și cum rabdă Cel născut făr-de păcat?

59. Strângându-vă margini,
Veniți să fericim
Cea de-aci dumnezeiască petrecere
Către cer a Maicii Domnului acum.

60. Din curate-ți sângiuri
Luând trup Iisus,
Pe flămânzi i-a săturat prea îndestulat
Și afară pe bogați i-a scos deșerți.

61. De a ta mutare
Saltă firea acum,
Veselindu-se cu Îngerii oamenii,
Îngroparea ta de obște săvârșind.

62. Ceea ce trup de lut
Lui Hristos dăruiși,
Zămislindu-L, Născătoare de Dumnezeu,
Rugăciunile noastre să nu le treci.

63. La puteri mai-nalte,
Cerești le Puteri
Au strigat zicând acum pregătiți-vă,
Ca pe Maica Domnului să o primiți.

64. Preoți și poporul
Și toți cei credincioși,
Te rugăm, să ne primești, cu smerenie,
O Stăpână, rugăciunea noastră azi.

53. Prea sfânt trupul tău,
Ucenicii plângându-l, Curată,
Fu stropit cu lacrimi alăturând
Cântări de petrecerea cea de aici la cer.

54. Margini pământești
Glăsuiescu-ți Maică și Fecioară
Că născând pe Fiul tău cel dumnezeiesc,
Amăgirea idolilor ai sfârșit.

55. Lăuda strigând
Toată sfânta adunare mare
Pe aceea ce născut-a pe Dumnezeu:
Pază fii la toți prin ale tale rugi.

56. Duhul tău luând
Chiar Cuvântul ce din tine, Pruncă,
Se născuse fără ispită de bărbat
Ca un Fiu în slavă l-a sălășluit.

57. Pe Stăpânul lor
Îngerești le puteri văzându-L,
Duhul Maicii Sale singur în mâini luând,
Spăimântatu-s-au și mult s-au bucurat.

58. Firea cea de om
Întreci, de Dumnezeu Născătoare,
Căci Fecioară ai rămas după naștere
Și murind te duci la Fiul tău Prea Sfânt.

47. Pomenirea ta
Cea cinstită, Prea Curată Maică,
Lăudându-ți o măresc toți cei ce trăiesc
Și făptura toată cu smerenie.

48. Poruncă odrăslind
Dintru a lui Iesei tulpină,
Omenește Maica lui Dumnezeu murișI
Și-mpreună cu Fiul tău viețuiești.

49. Pământenilor,
Săltați și vă minunați acuma,
Că Muntele cel prea sfânt și dumnezeiesc
Desfătare a aflat la Fiul său.

50. A rătatu-s-a,
Prea Curată, moartea ta pod vesel,
Pe care-ai trecut la ceruri de pe pământ
Și la Fiul tău odihnă ai aflat.

51. Ușile cerești
Se deschiseră ție, Prea Sfântă,
Și Puterile cerești mult te-au lăudat
Și pe-al tău trup Fiul l-a primit în cer.

52. Norii luminați
Au adus mulțimea de apostoli
De la marginea pământului, cuvios
Pe curata Maică Fiului s-o dea.

65. Una Prea Curată,
Ție toți ne rugăm,
Ca prin blânzii și milosii tăi ochi frumoși
Să privești spre noi smeriții pururea.

66. Născând Tu, Curată,
Pe Hristos Ziditor,
Din nevoi să mântuiască, roagă-te Lui,
Pe cei ce cu dragoste cinstesc mutarea ta.

67. Solitoarea lumii,
Scutul creștinilor,
Pe cei ce scapă la tine acoperă-i,
De ispite și nevoi păzind pe toți.

68. Nădejdea toți având
La tine, Prea Sfântă,
Nenuntită, Născătoare de Dumnezeu,
În nădejdea ta noi nu ne poticnim.

69. Strigăm toți cinstitul
Glas al lui Gavriil,
Bucuria tuturor credincioșilor:
Bucurie fie-ți, Maica Domnului.

70. De orice ispite
Și de multe nevoi
Ceea ce pe Dumnezeu, Prea Sfânt-ai născut,
Și pe robii tăi acum să-i izbăvești!

41. Cu adevărat
Ca pe o aleasă smirnă sfântă
Te sălășluiește-n sfânta prea sfintelor
Cel Atoateziditor și Fiul tău.

42. Viață-a răsărit
Dintru tine, Prea Sfântă Fecioară,
În ce chip dar trupul tău cel neîntinat
Se făcu acum morții împărtășit?

43. Casă te-ai văzut,
Prea Curată Fecioară, vieții,
Deci murind îndată te-ai și învrednicit
Totdeauna cu Hristos a vieții.

44. Înstrunând acum
Glasuri prea curate-n loc de coarde,
Maicii Atotfăcătorului Dumnezeu
Imnuri de petrecere să cântăm.

45. Înălțarea-n cer
A Curatei Maicii Tale, Doamne,
A unit acum pe oameni cu Îngerii,
Ție lăudări de obște aducând.

46. Pământești numiri,
Domnitori ce judecați popoare,
Tineri, tinere, cântare toți să-nălțăm
Maicii Împăratului Hristos din cer.

71. Fericimu-te toți,
Maica lui Dumnezeu,
Pe care te-a închipuit stâlpul cel de foc
Și pe noul Israel povățuiești.

72. Fericimu-te toți,
Maica lui Dumnezeu,
Pe care Moisi de mult te-a văzut în rug
Ce nears ardea în muntele Sinai.

73. Fericimu-te toți,
Maica lui Dumnezeu,
Scară-naltă însuflată, ce oarecând
S-a văzut de către dreptul Iacov.

74. Fericimu-te toți,
Maica lui Dumnezeu,
Cea pe care Ghedeon te-a închipuit
Lână udă ce pământul rourezi.

75. Te slăvim, Lumina,
Cea în trei străluciri,
Pe Părintele, pe Fiul și Duhul Sfânt,
Pe Treimea cea atotputernică.

76. Fericimu-te toți ,
Credincioșii creștini,
C-ai purtat pe Dumnezeu cel neîncăput,
Ce în tine-a încăpea a primit.

35. Imne netrupești
Cu dumnezeiească cuviință
Cânt-acum, Curată Cerul însuflețit,
Spre cerești le odihne tu mergând.

36. Către cer de jos
Al lui Aaron toiag se mută,
Care pe Hristos nespus Prunc L-a odrăslit
Și rodește pomul vieții veșnice.

37. Pe cea de mult
Scară-naltă de Iacov văzută
Cea pe care o întări Iisus cu trup,
S-a mutat acum de pe pământ la cer.

38. Patul tăinuit,
Ne-ntinata Maică și Fecioară
La prea sfinte locuințe se suie acum
Nelipsit a locuit cu Fiul său.

39. Cartea curată,
În care cu trup S-a scris Cuvântul,
Se închide și se mută, punându-se
Întru ale Fiului curate mâini.

40. Daruri datu-ți-a
Peste fire Fiul tău, Fecioară,
Nelipsit prea sfântă Pruncă păzindu-te
Și suindu-te la viața veșnică.

77. Te mărim pe tine,
Prea Curată Maică,
Și prea sfântă adormirea ta o cinstim,
Și mutarea ta de pe pământ la cer.

În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și-a vieții Maică-acum intră în mormânt
Și se mută la viața cea de sus.

Urmează ectenia mică și ecfonisul:

Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit Împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preoții cântă începutul stării a doua: *Cuvine-se, dar...* iar al doilea dintre preoți cădește la fel ca la începutul stării întâi. Dacă este un singur preot, cădirea o face acesta la toate stările.

STAREA A DOUA

1. Cuvine-se, dar,
Ca să te mărim, Fecioară Maică,
Mai cinstită fiind și mai mărită mult
Decât toate cetele cele de sus.

2. Cuvine-se acum
Să te fericim, Fecioară Maică,
Fericită totdeauna adevărat,
Mai slăvită decât Cei ce au ochi mulți.

3. A te ferici
Se cuvine, pururea Fecioară,
Că născând pe Făcătorul tău te-ai făcut
Decât cerurile cu mult mai presus.

4. Ca să te mărim
Se cuvine, Născătoare, Doamnă,
Ca prin ale tale rugi să ne-acoperim
Pentru adormirea ta cea prea sfânt-acum.

29. Preoți și popor
Adormirea-ți cântă lăudând-o,
Dezlegarea datoriilor ne rugăm
Dă-ne Maica Domnului la toți acum.

30. Pe cei ce-au greșit,
Maică și Fecioară Prea Curată,
Sfântă Pruncă, miluiește-i, că mânecă
La lăcașul tău ce e dumnezeiesc.

31. Lanțurile rup
Ale tale rugi, curată Pruncă,
Și din toată munca scapi pe cei ce cinstesc
Cu credință sfântă adormirea ta.

32. Strigă, o David,
Născătoarei de Dumnezeu, lira
Răsunându-ți: auzi fiică mutarea ta
Către ceruri sus de jos de pe pământ.

33. Minunat a fost
A privi de jos spre cer cum pleacă
Cerul cel însuflețit, Dumnezeule,
Minunate-s, Doamne, lucrurile Tale!

34. Cete îngerești
Al tău pat cu bună cuviință,
Maică și Fecioară, ți l-au acoperit
Atunci când tu, Prea Curat-ai adormit.

23. Sfărâmă Moisi
Mânios a Sinaiului table,
Iar Stăpânul pe aceea ce L-a născut
O păzește în cer vie pururea.

24. De mâini fu lipsit
În chip nevăzut păcătosul,
Care-n fața ucenicilor a-ncercat
Să răstoarne al tău sicriu, o Maică!

25. Versuia cu glas
Mulțimea de oștire cerească,
De la margini de pământ tainic alergând
La-ngroparea Maicii lui Emanuel.

26. Cu dumnezeiești,
Cuvioase cântări împletite,
Îngroparea Născătoarei de Dumnezeu
Veniți ca și noi acum să lăudăm.

27. La mutarea ta,
Maică și Fecioară Prea Curată,
Ți-au cântat cu duioșie îngerii toți,
Și mulțime mare de popor creștin.

28. Tu dintre femei
Întrecut-ai hotarele firii,
Căci tu singură-ai avut adormirea ta,
Mai slăvită decât orice muritor.

5. Toți cei credincioși
Ai curatei Maice și Fecioare
Adormirea-ți cântând, zicem: Bucură-te;
Solitoarea noastră caldă-a tuturor.

6. Priimește-acum
De petrecere cântări, Fecioară,
Maică a Împăratului nostru Dumnezeu
Și trimite pace credincioșilor.

7. Monahi mulți și sfinți
Și-ale cuvioșilor soboare,
Cum și cetele bărbaților credincioși,
Din evlavie cu toții te măresc.

8. Cete tinerești,
Cu fecioarele drept credincioase,
De petrecere cântare strigați acum,
Pentru Maica sfânt-a lui Emanuel.

9. Trupul pământesc
Văzând ceata cea ucenicească,
Al tău, Maic-a Ziditorului tuturor,
Cu sfială tronul tău ți l-au purtat.

10. Credincioșii toți
Fericim pe cea acum mutată
Către ceruri, Născătarea de Dumnezeu
Ca pe dânsa solitoare s-o avem.

11. Noul Israel,
Acum după sfânta datorie,
Cu cântări dumnezeiești preamărește-n cor
A Fecioarei ducere la cei de sus.

12. Pe cei ce-ți cântăm
Cu credință, Prea Curată Maică
Ce-ai născut pe Împăratul cerurilor,
Binecuvântează-ne pe noi de sus.

13. Prea curate mâini
Tinzând către Dumnezeu, Fecioară,
Ca o bună miluiește și-acoperă
Pe toți care-și pun nădejdea-n mila ta.

14. Priveghelnica
Rugăciune, Curată Fecioară,
Priimește-acum cu milă și cererea
Celor ce cinstim cu drag mutarea ta.

15. Pomenește-ne,
Maică și Fecioară Prea Curată,
Prin a ta mutare sfântă, rugămu-te
Și-ale noastre greșeli să nu le socotești.

16. Din multe nevoi,
Întâmplări, necazuri izbăvește
Pe acei care în tine nădăjduiesc
Și cinstire adormirii tale dau.

17. Ucenicii toți
La sicriul tău sosind în grabă,
Prin văzduh fiind purtați de pe unde-au fost,
În genunchi, Fecioară, ți s-au închinat.

18. Toți au povestit
Celei sfinte și neprihănite,
Cum au fost răpiți de nori din locurile
Unde stau și predicau popoarelor.

19. Fără de bărbat
Ai născut, Fecioară Prea Curată,
Dar și moartă tu fiind, nu ai putrezit
Și-ndoită închinare ai primit.

20. Cel de Dumnezeu
Primitor trup ceata de Apostoli
Îl îngroapă-acum, strigând: Cu-ale tale rugi,
Moștenirea ta, Stăpână, apără.

21. Toți Arhanghelii,
Stăpâni, Domni și Puteri toate,
Limbi, popoare, neamuri ale pământului
Adormirea Prea Curatei lăudați.

22. Vas ales fiind,
Pavel a cânta pe Prea Curata
De petrecere cântare a zis duios
Pentru ceea ce e mai presus de cer.